

[Justitsministeren]

Dermed er jeg også kommet med bemærkninger til nogle af de spørgsmål, hr. Erling Christensen stillede om økonomien i disse ting. Jeg har allerede haft lejlighed til at sige, men vil gerne gentage, at regeringen mener, at det ikke er hensigtsmæssigt at lægge en afgift på forsikringer, hverken af administrative grunde eller under hensyntagen til den belastning, det yderligere vil være for dem, der har bil og skal have bilforsikring.

Jeg mener som hr. Erling Christensen – der var også andre, jeg tror, hr. Jimmy Stahr også var inde på det – at der er meget at gøre med at gå til bunds i spørgsmålet om, hvordan man ved en gennemgang af bødesatser osv. kan være med til at ramme dem, der forsynder sig. Vi må erkende, at det at gribe efter pengepungen er en af de veje, man må gå for at påvirke holdningen. Der er i høj grad brug for, at man gennemgår hele bødesystemet.

Til fru Margrete Auken vil jeg ud over det, jeg allerede har sagt, gerne sige, at vi er parat til og også indstillet på at følge det arbejde, der nu sættes i gang, op efter den redegørelse og den debat, vi har her. Jeg stiller mig lidt tvivlende over for, om årlige redegørelsesdebatter er hensigtsmæssige og et godt instrument i denne forbindelse, fordi det beslaglægger tid og kræfter i folketingsarbejdet og i administrationen, hvis det automatisk skal være årlige redegørelser. Dermed afviser jeg ikke, at der skal afgives redegørelser, men der skal være noget at redegøre for. Jeg kan godt give det løfte, at man med regelmæssige mellemrum skal afgive en statusrapport vedrørende indsatsen på det færdselssikkerhedsmæssige område, et arbejde, som også skal kunne følges af en koordinerende gruppe, som regeringen vil nedsætte, og som så kan rapportere i Færdselssikkerhedskommissionen. Jeg tror, man skal bruge betegnelsen redegørelser med jævne mellemrum til Folketinget på dette område. Det mener jeg til gengæld skal være tilfældet.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind i hastighedsdebatten, fordi den gled ind og ud af debatten om redegørelsen. Der er ikke nævnt noget om hastighed i redegørelsen. Det er heller ikke noget, der har fyldt meget i betænkningen. På den anden side fylder det en del i debatten. Jeg har bemærket og lagt vægt på, at der nu kommer en indstilling fra Færdselssikkerhedskommissionen. Den har jeg ikke fået endnu, så

ledes at jeg har kunnet tage stilling til den i den endelige form. Jeg glæder mig efter det, jeg har hørt her i dag, til materialet og til også at tolke det, sådan at vi kan komme ind i en debat om hastighedsgrænser, som vi får på et tidspunkt. Det er der ingen tvivl om.

Jeg skal også sige et par ord om køreuddannelsen, som har været fremme. Jeg tror, det er klart, at uddannelse er væsentlig, og at den er en væsentlig faktor, hvad det sikkerhedsmæssige angår. Jeg vil dog pege på, at vi i 1986 fik en reform af køreuddannelsen. Den gennemførtes som en flertrinsraket, og de sidste dele af den er ikke færdige endnu. Først i 1990 vil man have de sidste dele ført ud i praksis af den reform. Da vil tiden være inde til at tage stilling til, om den er god nok. Men vi gør noget allerede, fordi der har været rejst en del kritik af nogle af de anlæg, der bruges, bl.a. af, at de ikke opfylder kravene. Vi har foretaget en undersøgelse af disse anlæg landet over for at finde ud af, om der er mangler. Hvor der er mangler, vil der blive sat ind for at få den standard etableret, som er en forudsætning for, at køreuddannelsen kan opfylde de krav, der i princippet er stillet til den siden 1986, og som nu færdiggøres i løbet af en 5 års periode.

Jeg skal sige tak for de mange synspunkter, der er fremført til de overvejelser, der er gjort, også til de kritiske bemærkninger, der er kommet her, og slutte med at sige, at der i hvert fald er én ting, der er klar: at der er en meget bred enighed, som også regeringen deltager i, om, at der er behov for en færdselssikkerhedspolitik, som på mange forskellige områder sørger for, at færdselssikkerheden forøges. Vi må være indstillet på – det har også alle givet udtryk for – at en sænkning af ulykkestallet, en sænkning af dødsfaldene i trafikken, er en opgave, som ligger nær for os alle sammen, men det er også vigtigt at understrege, at den må gennemføres i et omfang og i en takt, som er i overensstemmelse med de økonomiske rammer og de økonomiske muligheder, som samfundet har til rådighed i disse år.

Erling Christensen (S):

Jeg vil gerne sige ministeren tak for besvarelsen. Når ministeren siger, at overvågning er en stor og en dyr foranstaltning, og at vi ikke umiddelbart har råd til at bruge penge til det, så skal det i hvert fald være i forbindelse med en